

עפ"ג 17168/10/20 - עאטף אבו סריחאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן	21 באפריל 2021
כבוד השופטת גילת שלו	עפ"ג 17168-10-20 אבו סריחאן נ' מדינת
כבוד השופט דניאל בן טולילה	ישראל
המערער:	עאטף אבו סריחאן
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בקריית גת (כב' השופטת נ' שמואלי), בת"פ 48981-03-19 מיום 10/9/2020.

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד אסתר בר ציון

ב"כ המשיבה עו"ד ציון קינן

פסק דין

כללי

1. המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה, לפי סעיף 407 (א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וסעיף 29 בחוק העונשין; נהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338 (א)(1) בחוק העונשין; והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 וסעיף 29 בחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה המערער, בתאריך 16.03.19 בשעות הלילה, המערער נהג במשאית שעליה 3 לוחיות זיהוי שונות, והיה באזור התעשייה בצומת מסמיה. באותה עת אנשים אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, פרצו לבית העסק של חברת צוקר את מינקן- ברזי חמת, בכך שיצרו פרצה בגדר החיצונית של בית העסק, חדרו למתחם דרך הפרצה, פתחו פתח בחלון האוורור החיצוני ונכנסו דרכו לבית העסק, תוך שהם עוברים דרך המחסן למבנה המשרדים, וזאת בכוונה לבצע גניבה או פשע. בכל אותה עת המערער המתין לאחרים במשאית. בהמשך, המערער והאחרים בצוותא חדא פתחו שער חשמלי בבית העסק, המשמש לכניסת כלי רכב גדולים, וגנבו מבית העסק מוצרי אינסטלציה וכלים סניטרים שונים, בשווי של ₪ 564,348, תוך שהם משתמשים במלגזה השייכת לבית העסק על מנת להוציא את הרכוש הגנוב. תוך כדי ביצוע המעשים, האחרים והמערער גרמו נזק לתקרה האקוסטית במשרדי בית העסק, לשער החשמלי ולמנגנון ההתנעה של המלגזה. בהמשך, באותו לילה בסמוך לשעה 03:00, שוטרים שהבחינו במערער במחלף ניצני עוז סימנו לו לעצור. המערער אישר להם שיעשה זאת, אך פתח בנסיעה מהירה וממושכת ומנע מניידת המשטרה לעקוף אותו. השוטרים

עמוד 1

המשיכו לכרוז למערער לעצור והוא המשיך בנסיעה מהירה, חצה צומת ברמזור אדום תוך סיכון כלי רכב שחלף על פניהם, ובהמשך פנה שמאלה בצומת בה הרמזור היה אדום תוך סיכון נוסעים שהיו במקום שנאלצו לפנות הצידה ולעצור בצד הדרך, מנע מהשוטרים לעקוף את משאיתו וסטה שמאלה וימינה בין הנתיבים תוך נסיון לנגח את הניידת. בהמשך, המערער פגע בניידת המשטרתית תוך שהוא גורר אותה למרחק של שני מטרים, עד שנעצר. הרכוש הגנוב הושב לבעליו.

3. עובר לשלב הטיעונים לעונש שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר על המערער. צוין בו בין היתר שהמערער בן 40, עובד כנהג משאית. לחובתו הרשעות בעבירות תעבורה ובעבירות רכוש, סמים ואלימות כלפי קטין. צוין שהמערער מודה באופן חלקי בביצוע העבירות ולוקח אחריות חלקית עליהן. המערער הביע רצון להשתתפות בהליך טיפולי אך שירות המבחן התרשם שהדברים נאמרים מהשפה ולחוץ ולא מתוך כוונה אמיתית וכנה, והמליץ להטיל על המערער ענישה מוחשית ומאסר מותנה.

4. התביעה עתרה לקבוע מתחמי עונש נפרדים לעבירות השונות בהן המערער הורשע. ביקשה לקבוע לעבירות ההתפרצות וההיזק לרכוש מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, ולקבוע לעבירת הנהיגה הפוזת מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר בפועל. ועתרה להטיל על המערער עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס, פיצוי ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ההגנה טענה כי יש לראות במכלול המעשים אירוע אחד ולקבוע בגינו מתחם עונש שינוע בין של"צ למספר חודשי מאסר בעבודות שירות.

5. הממונה על עבודות השירות התבקש לחוות דעתו על האפשרות שהמערער ישא מאסר בעבודות שירות וחיווה את דעתו שהמערער מתאים לביצוע עבודות שירות.

6. בית המשפט קמא קבע כי מדובר באירוע אחד ושיש לקבוע מתחם עונש הולם כולל לכל העבירות שהמערער הורשע בביצוען. עמד על הערכים החברתיים המוגנים בעבירות ההתפרצות וההיזק לרכוש, ובעבירת הנהיגה הפוזת; על נסיבות ביצוע העבירות; ועל מדיניות הענישה הנוהגת. צוין כי סקירת הפסיקה מעלה שבעבירות של פריצה לעסק שנלוותה לה עבירה של היזק לרכוש במזיד, נקבעו, על דרך הכלל, עונשים הנעים בין מאסר בעבודות שירות, ברף הגבוה, ועד למאסרים ארוכים בפועל, ובעבירות של נהיגה פוזת נקבעו עונשים הנעים גם כן בין מאסר בעבודות שירות ועד לעונשי מאסר ממושכים בפועל. וקבע כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות נע בין 11 ל- 30 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש הראוי למערער בתוך המתחם שנקבע, צוין, עברו הפלילי; הודאתו במעשים; יחסו לעבירות; חלופ הזמן מביצוע; התקופה בה המערער שהה במעצר ובתנאים מגבילים; התרשמות שירות המבחן והמלצתו; הפגיעה של עונש מאסר במערער ובמשפחתו; והצורך בהרתעת המערער. ובסופו של דבר גזר על המערער 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה, פיצוי בסך 3,000 ₪ לבית העסק, קנס בסך 2,000 ₪, ארבעה חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל וארבעה חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים, והתחייבות בסך 20,000 ₪.

7. מכאן הערעור.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המערער טוענת כי העונש שהוטל על המערער חורג לחומרה הן ברכיב המאסר והן ברכיב הפסילה. לטענתה, מתחם העונש ההולם שנקבע מחמיר, בין היתר בהתחשב בתיקונים שהוכנסו לכתב האישום בו הודה המערער, והמתחם ההולם צריך לנוע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 18 חודשי מאסר; לטענתה בית המשפט לא נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של המערער, שירותו הצבאי, תפקודו התקין בעבודה, לכך שעברו הפלילי ישן, לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, לשינוי המהותי שחל בו, להודאתו ולחרטתו, לחלקו המינורי בעבירות, לתקופה בה שהה במעצר ובתנאים מגבילים ולנזק שיגרם לו ממאסרו; עוד טענה, כי הפניית המערער לממונה על עבודות השירות יצרה אצלו ציפייה באשר לעונש שיוטל עליו. ועתרה להקל בעונשו ולהטיל עליו מאסר בעבודת שירות. אשר לפסילה, טענה לתקופה הארוכה בה היה המערער פסול מלנהוג- למעלה משנה, ולצורך שלו ברישיון לצורך פרנסתו.

9. ב"כ המשיבה טען כי העונש שהוטל על המערער מתאים לנסיבות ואין להתערב בו, וציין שבשנת 2020 הוגש נגד המערער כתב אישום על גניבת 50 ק"ג אבוקדו ממטע בצפון הארץ.

דין והכרעה

10. שקלנו את מכלול הנתונים והנסיבות הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני המערער ולא מצאנו הצדקה להתערב בעונש שהוטל על המערער.

11. האירוע שהמערער נטל בו חלק, חמור ביותר. תחילתו בהתפרצות נועזת לבית עסק באזור התעשייה בצומת מסמיה, בה השתתפו מספר אנשים ונעשה שימוש במשאית בעלת שלוש לוחיות זיהוי שונות, המשכו בגניבת רכוש בשווי של למעלה מחצי מיליון ₪, וסופו בנהיגה מתמשכת פרועה ומסוכנת של המערער, במהלכה המערער חצה שני צמתים ברמזור אדום, תוך סיכון משתמשי הדרך, ניסה לנגח את ניידת המשטרה שדלקה אחריו ובסופו של דבר פגע בניידת המשטרה וגרר אותה על הכביש עד שנעצר.

12. הגם שהעובדות הכלולות בכתב האישום המתוקן בהן המערער הודה משכללות עבירה של התפרצות לבנין לפי סעיף 407(ב) בחוק העונשין, שכן, המערער וחבריו התפרצו לבנין וביצעו בו גניבה, הרי שסעיף האישום שיוחס לעורר בענין זה הוא 407(א) בחוק העונשין.

13. העונש הקבוע לעבירת ההתפרצות בה הורשע המערער הוא 5 שנות מאסר.

הנסיבות הקשורות בביצוע עבירת ההתפרצות חמורות - התכנון מראש, החבירה בצוותא של מספר אנשים, השימוש במשאית, השימוש בלוחיות הזיהוי המזויפות, אופן ההתפרצות לבית העסק, השימוש ברכב של בית העסק להעמסת הרכוש הגנוב על המשאית, והיקף ושווי הרכוש שנגנב.

חלקו של המערער בביצוע העבירות מרכזי ומשמעותי ביותר. ההתפרצות והגניבה בצורה ובהיקף המתוארים לא יכלו להתבצע ללא השימוש במשאית, וכאמור, המערער הוא זה שנהג במשאית בזמן ההתפרצות ולאחר מכן הוא זה שהסיע את הרכוש הגנוב לעבר יעדו, הרחק ממקום ההתפרצות.

14. העונש הקבוע לעבירת נהיגת רכב בפזיזות, לפי סעיף 338(א)(1) בחוק העונשין, בה הורשע המערער, הוא 3 שנות מאסר. הענישה הקונקרטית עליה תלויה בנסיבות המסוימות של ההתנהגות, בביטוייה ובמידת הסיכון שהיא יצרה. בצד התחתון של הרף נמצאות ההתנהגויות העולות אך במעט על עבירות תעבורה ובצד העליון שלו נמצאות ההתנהגויות הטומנות בחובן סכנה ממשית לאדם, הקרובות באופיין

הפיזי - ולא במחשבה הפלילית הנלווית אליהן - לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. ובהתאם, הענישה נעה בין מאסר בעבודת שירות ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל (ראה ע"פ 3867/08 מוחמד סיתאוי נגד מדינת ישראל, 03.09.08; ע"פ 8704/08 הייב נגד מדינת ישראל, 23.4.09; ע"פ 4836/11 חמאד נגד מדינת ישראל, 11.1.12; ע"פ 5691/09 ג'בארין נגד מדינת ישראל, 11.10.09).

נהיגת המערער היתה בעלת מאפיינים חמורים - משך הנהיגה המסוכנת, העובדה שהנהיגה היתה ברכב כבד, הבריחה מהשוטר לאחר שהמערער נדרש לעצור את רכבו, הנהיגה המהירה, חציית שני צמתים ברמזור אדום תוך סיכון רכבים שהיו בקרבת המשאית, ניסיון ניגוח הניידת המשטרתית ובסופו של דבר הפגיעה בניידת המשטרתית. רק בנס האירוע לא הסתיים בפגיעות גוף ונפש.

נסיבות אלה יכלו עקרונית לשכלל גם עבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה.

15. העקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. וכאן, מעשי המערער בנסיבותיהם חמורים ומידת אשמו של המערער רבה.

16. מתחם העונש ההולם שנקבע בבית המשפט קמא ואחר כך העונש שנקבע למערער, עושים חסד רב עם המערער. בהחלט ניתן היה להצדיק מתחם עונש הולם ועונש חמורים יותר. מכל מקום בית המשפט קמא התחשב לענין תקופת המאסר בכל נתוני הקולה העומדים לזכות המערער. איננו מוצאים טעם המצדיק הקלה נוספת ברכיב זה של העונש.

17. אנו מסכימים עם ב"כ המערער שבנסיבות הענין לא היה מקום לבקש מהממונה על עבודות השירות חוות דעת על האפשרות שהמערער ישא מאסר בעבודות שירות. חומרת המעשים בנסיבותיהם ומכלול הנתונים והנסיבות הנוגעים לענין אינם מתאימים למאסר בעבודות שירות. אולם אין בעצם הזמנת חוות דעת הממונה כדי להצדיק הקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער.

18. העבירות שהמערער ביצע כרוכות בנהיגה. כל אחת לעצמה ושילובן יחד מצדיקים בהחלט רכיב של פסילת רישיון נהיגה. גם בהקשר זה עונש הפסילה שנקבע למערער נטה לקולה בולטת, ובודאי שאין כל הצדקה להקלה נוספת בו.

19. להשלמת התמונה יצוין כי לאחר שהמערער הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הוא מסר לשירות המבחן גרסה מיתממת על חלקו בעבירות - במיוחד בנוגע לעבירת ההתפרצות, המעמידה אותו כמן קרבן להתרחשויות ולא כמי שהשתתף בהן תוך ידיעת מלוא הפרטים הנוגעים לענין. שירות המבחן לא התרשם מהצהרת המערער על רצונו להשתלב בטיפול והמליץ להטיל עליו ענישה מוחשית שתהווה עבורו, יחד עם מאסר על תנאי, גבול חיצוני משמעותי מפני חזרה על עבירות.

20. נוכח על האמור, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום ט' אייר תשפ"א,
21/04/2021 במעמד הנוכחים.
אליהו ביתן, סגן נשיאה

גילת שלו, שופטת

דניאל בן טולילה, שופט